

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Paști, a sfântului apostol Toma

După opt zile de la duminica învierii Mele dintre cei morți intru cuvânt în cartea Mea cea de azi, căci toate clipele petrecute atunci s-au lăsat sărbătoare peste timp, și adevăresc ele toată lucrarea Mea cea doveditoare cu multul că Eu am fost și sunt Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, și luminează din lumină am fost și sunt, și cum să nu fi venit Eu acum pe pământ cuvânt ca să luminez cu el în întuneric și să audă oamenii pe Dumnezeu-Cuvântul?

O, după opt zile de la praznicul învierii Mele Îmi așez cuvântul în carte, că are cine să Mi-l strângă și să fie el pe pământ și să lucreze el viață peste mulți, căci viața este lumina oamenilor, precum este scris, și luminează în întuneric lumina vieții, Domnul vieții, Domnul învierii.

Mă strâng Tatăl la sân și-Mi mângâie ranele de pe trup și-Mi dă toată iubirea Lui, și o iubire, o lucrare suntem, o lacrimă și o suferință Eu și Tatăl pentru toți cei care stau departe, departe de adevărul lui Dumnezeu, care dă omului răscumpărarea, viața cea veșnică, o, dar cine să-l învețe și să-l îndrume pe om spre viață?

Tuturor celor de pe pământ le aduc aminte Eu Însumi și le spun cântarea învierii Mele: Hristos a înviat!, și le spun că după opt zile de la învierea Mea le-am făcut bucurie mare ucenicilor cu care am petrecut trei ani și jumătate, învățându-i pe ei calea și adevărul cel despre Mine, și M-am lăsat apoi răstignit pe cruce, ca să le dovedesc lor apoi pe deplin că Eu sunt Fiul Tatălui, și le-am dovedit prin învierea Mea și M-am arătat lor înviat.

O, am venit spre seară în ziua întâi a săptămânii, ziua Mea de înviere, și le-am spus ucenicilor Mei, le-am spus lor: «*Pace vouă!*». Erau zdrobiți de jale, și de nedumerire erau cuprinși toți, iar spre seară M-am arătat în mijlocul lor și le-am dat putere să creadă, și apoi prin trimiterea Mea de peste ei să Mă vestească până la toate marginile că Eu am fost și sunt Învățătorul lor și că M-am dovedit prin moarte pe cruce și prin înviere apoi, și să spună ei peste tot și la toți că Hristos a înviat. Au mai stat ei încă opt zile ascunși, căci încă se temeau, încă se îndoiau, bieții de ei, iar în a opta zi iarăși am stat în mijlocul lor și iarăși le-am spus: «*Pace vouă!*». Era acum și Toma, căci lipsise Toma dintre ei când M-am arătat lor întâia oară, și spunându-i ei lui că L-au văzut pe Domnul, a dorit și el să Mă vadă, să-Mi vadă ranele, ba chiar să Mi le atingă a dorit, iar Eu am zis lui să nu fie necredincios, ci credincios, și i-am cerut să Mă atingă și să se uite la ranele Mele și să vadă, și apoi i-am spus: «*Ai crezut pentru că ai văzut, dar fericiți sunt cei care n-au văzut și au crezut*».

O, iată ce mare bogăție este credința în Mine, credința în cele mărturisite despre Mine! Mereu, mereu Mi-am ridicat mărturisitori care să grăiască adevărul cel despre Dumnezeu și despre toate lucrările Lui pe pământ între oameni.

Voi, oameni de pe pământ, nu fiți necredincioși, o, nu fiți așa! Nu vă lăudați cu necredința. O, fiți credincioși, căci cei ce cred au bucurie, au nădejde, au iubire apoi, dar cei necredincioși își pierd vremea vieții și atât, o, și cât de urât și-o pierd, și cât de fără minte sunt cei necredincioși! Toate mărturiile despre Dumnezeu trebuiesc crezute, căci altfel omul își ia plata cu cei necredincioși, și e grea de tot plata celor ce nu cred, căci cei ce nu cred se îndeletnicesc numai cu răutăți și le place numai cu răul și de aceea nu cred. O, învățătură pentru credință așez acum peste pământ, în ziua a opta de după praznicul învierii Mele, căci credința în Mine este calea spre Mine a oamenilor și este calea spre cumințenie și spre sfințenie apoi, că nu e bine să facă oamenii răutăți, să facă păcate, o, nu e bine și nu e frumos, ba e urât, urât de tot ceea ce le place oamenilor să facă.

Vin și ating omul la inimă, vin și-l strig spre Mi-ne și-i spun să fie credincios, și nu necredincios, și le-am spus ucenicilor Mei să Mă vestească până la toate marginile că Eu am înviat și că am fost Învățătorul lor și că tot cuvântul Meu de peste ei s-a adevărit, și că trebuie mărturisit adevărul cel împlinit, iar cei ce vor crede și se vor boteza în numele Meu, vor face minuni

fără seamă, și semne minunate îi vor însoți pe ei spre încredințarea multora, așa cum le-am dat Eu ucenicilor Mei să lucreze, după ce M-am dovedit lor adevărat prin toate câte le-am spus mai dinainte lor.

— O, adevărat ai înviat, Doamne Iisus Hristos, iar mâna mea a atins ranele răstignirii de pe trupul Tău, și degetul meu am pus pe coasta Ta împunsă de sulița morții și s-a liniștit apoi inima mea și Te-am mărturisit, Doamne, atunci, și peste timp. O, iartă-mi îndrăzneala doririi mele, o, iartă-mă! Eram adânc îndurerat pentru Tine, iar inima îmi lăcrima de dor, și de nădejde cu dor și Te păstra în taina ei, și mi-am întărit mărturisirea despre Tine dacă Te-am atins, dacă trupul Tău cel răstignit pe cruce a fost apoi mângâiat de mâna mea, Doamne. O, Duhul este Cel ce știe de ce a fost așa cu mine în clipa aceea, iar eu m-am mângâiat, și s-a mărturisit prin Scripturi aceasta și Tu ești Adevărul, Doamne.

O, vom veni, vom veni cu Tine, și cu ucenițele mironosițe vom veni iarăși peste opt zile și vom fi iarăși aici cu zile de praznic de înviere, Domnul meu și Dumnezeuul meu. Toți ucenicii vom veni și vom fi mărturisitori de lângă Tine, iar surorile mironosițe vor cuvânta slava învierii Tale, căci bărbăția lor de atunci nu are seamă pe pământ și ne-au dat ele vestea cea mare a învierii Tale, a împlinirii cuvintelor pe care din vreme ni le-ai spus, pe când ne pre-găteai pentru durerea ce avea să vină, fiindcă toți lângă Tine am trăit-o și a durut ea.

O, slavă îndelungii Tale răbdări, Doamne. Dragostea Ta e fără de sfârșit, e cât veșnicia. O, ce zi mai fericită a mai fost sau va mai fi între cer și pământ ca și ziua când Tu ai înviat dintre cei morți și Te-ai arătat înviat și ne-ai adus nouă salvarea, Doamne? Ne închinăm în cer și pe pământ învierii Tale și slavei ei și spunem sus și jos: „Hristos a înviat!”, și de la margini la margini așezăm cu grai ceresc salutul învierii Tale: Hristos a înviat! Amin.

— Iar Eu, Domnul învierii, rostesc peste voi ca și acum două mii de ani: Pace vouă, ucenicilor! A fost mare durerea Mea și a voastră, dar v-am adus împlinirea promisiunii făcută vouă și am înviat și ne-am bucurat, iubiții Mei. O, le-aș dăruî tuturor numai bucurii, dar bucuriile sunt mari numai după dureri, iar altfel nu sunt de nici un folos bucuriile, și sunt vremelnice dacă sunt. Mă scriu mereu în cartea Mea cea de azi și-Mi scriu în ea nădejdea că va fi mare ziua slavei Mele, și minunată puterea ei și voi avea mărturisitori din cer și de pe pământ așa cum am avut în ziua când Eu am înviat și s-au trezit sfinții cu trupurile lor și au intrat în Ierusalim mărturisindu-Mă și adevărind ei proorociile cele despre Mine și despre învierea morților la glasul Fiului lui Dumnezeu, precum este scris să se îplinească și iarăși se vor împlini, căci ziua Mea de slavă va aduce cu ea tot ceea ce a fost scris, și nu s-a împlinit până la ea, iar ea va purta mărturia ei, împlinirile ei. Amin.

Iar acum, fiilor veghetori în porți, vă vestesc binecuvântarea Mea pentru ca să fie gătit praznic mare, căci vin cu ucenicii și cu ucenițele mironosițe și facem sărbătoare pentru bucuria lor și pentru a celor ce vin la sărbătoare cu adunare la izvor, fiilor veghetori. O, veniți-vă în putere și vegheați, fiilor, pentru pregătirea acestei slave. Mi-e dor de slava Mea între voi și cu voi, și cu cei adunați lângă Mine și lângă voi. Mi-e dor mereu, Mi-e tare dor și tot Mi-e dor să Mă slăvesc în cuvânt și să împart bucurie și mângâiere. O, cum fug unii, cum fug de acestea, cum pot ei arunca atâta mângâiere în schimbul altor bucurii și mângâieri? Toate ale lor bucurii sunt o înșelare, sunt zile pierdute toate cele fără Domnul și pentru Domnul în lucrare cu omul.

Mă doare, Mă doare pentru toți cei ce se pierd de lângă Mine, Mă doare cu rană grea, și Mă mângâi de ea cu cei ce-Mi rămân aproape de ranele Mele, slujindu-Mi ei lucrărilor Mele de azi pe pământ. O, s-au dus, s-au dus, și nu s-au mai întors, și veni-vor peste ei lacrimi, căci slava Mea va mărturisi pe fiii răbdării, pe cei ce au răbdat până la sfârșit, până la răsplata răbdării sfinților Mei, precum este scris.

Fiilor, fiilor, ridicați spre Mine rugăciune ca să înlesnesc timp frumos și mângâios în ziua cea de serbare a mironosițelor învierii Mele. O, cereți-Mi toate, toate, măi fiilor, și toate vor fi

din de ajuns. Mă mângâi de la nădejdea și de la credința celor ce lucrează așa prin rugăciunea lor.

Mi-e dor de bucurii, de mângâieri Mi-e dor. Faceți-vă mereu bucuria și mângâierea Mea, fiilor. Tot poporul cuvântului Meu să învețe aceasta și să lucreze așa, dar cum Îmi place Mie. O, nu uitați, nu fiți uituci, fii ai poporului cuvântului Meu, căci cine uită uită, și se vede că uită felul Meu de a-l plăcea pe om.

O, fiți frumoși, așa vă spun mereu, fiilor. Fiți după chipul și asemănarea Mea, aceasta înseamnă să fiți frumoși. Dacă voiți să Mă ascultați și să fiți frumoși, vă trebuie veghe pentru aceasta și veghetori vă trebuie, că așa este și în cer, și tot așa și pe pământ la voi să fie.

O, iar și iar vă spun, fiilor, nu uitați, nu stați răsfirați printre cei ce se adună din depărtări la apa izvorului Meu de cuvânt. Stați grămezi, grămăjuțe pentru lucrul sărbătorii și pentru tot așternutul ei, și stați grămadă, un singur duh, o înțelepciune toți, o ascultare toți. O, fiți ascultători, fiilor, căci Eu veghez peste voi în toată vremea. Pregătiți, așadar, praznic frumos, cu Mine lângă voi în toată vremea trudei cu care pregătiți slava Domnului, și Mă voi lăsa cu ea peste cei Mă doresc și vin.

Binecuvântate să fie calea și pașii și duhul și sufletul și trupul celor ce se pornesc spre izvor aici. Oștiri de îngeri trimit pe cale cu ei și slujitori le vor fi din partea Mea pe cale. Să pregătim inimilor lor bucurii sfinte, simțiri vii și cerești, fiilor. Duhul Sfânt Învățătorul și Mângâietorul suflă peste voi și vă dă ca să știți și ca să aveți și ca să împărțiți celor ce vin la praznic de înviere aici. O, înviere voiesc să împart peste tot, dar e mare această minune, și omul este mic cu voința și cu dorința după această slavă a inimii omului.

O, fiilor, Noi, cei din cer, iar voi de pe pământ, vom împărți lor bucuria și cântarea învierii. Hristos a înviat! vom cânta, și vom împărți celor ce vin înviere, fiilor, și toți oaspeții vor sta la masă cu Domnul și cu ucenicii Lui cei de atunci și cu cei de acum, iar duhul învierii va pluti peste tot și în toți, și dor Îmi este să Mă văd apoi în ei împlinit, și dorul acesta se mistuie în Mine și Mă ține sub dor, iar voi simțiți-Mi durerea dorului Meu și credeți-Mi apăsarea cea de la dor și fiți alinul Meu, fiilor, și fiți-Mi sprijin și odihnă, căci vreau mereu întru voi să fiu cu toată nedespărțirea, căci lucrul Meu cu voi este mult, mult, fiilor.

Și spun peste voi: Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă, fiilor! Amin, amin, amin.

25 aprilie/8 mai 2016